

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Hen over en Valplads

Citation: Drachmann, Holger: "Hen over en Valplads", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 258. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid56456/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Og i Byger kom Vinden, det kuled, det røg,
 Og en Styrtesø rydded vort Dæk,
 Og vi pressed og pressed, og Søen den stod
 I Bjerger om Stævn og om Hæk.
 Og Sejl slog vi under,
 Og Sejlene gik,
 Og Skuden hun hev, til hun
 Stagside fik;
 Og hvert Raad blev af Skipperen mødt
 Med en Ed, til omsider vi kæntrade laa
 Hen ad Vandet, og Skibet var dødt.

Der laa han og jeg nu i Søen og drev,
 Vi to, hele Resten var væk.
 Vi red paa en Stang, men Kaptejnen var bleg,
 For hans Ryg havde faaet et Smæk.
 Han klaged sig ikke,
 Han tog kun min Haand
 Og trykked den, førend han
 Opgav sin Aand
 Og svandt i det sydende Skvæt;
 Og det sidste, jeg hørte, før Taget han slap,
 Det var: Baadsmand — Farvel — go ahead!

Hen over en Valplads.

Det var aarig om Morgnen, de drog fra deres Hjem;
 Under Lurens Jubeltoner med Lyst gik det frem,
 Dugvæden laa
 Over Vejkantens Straa,
 Højt oppe i Luften slog Lærken.
 Der faldt blinkende Glans fra Skybankens Top,
 Solen stod op
 Bag Morgenskyens Vold,
 Forgyldte hvert Skjold
 Og gnistred i hvert Led af Pansersærken.
 Middagssolen brændte paa den smægtende Flok;
 De var nu paa Retræten, de havde faaet nok;
 Langs Vejen de laa,
 Stirred mod det Blaa
 Og ønskede sig Skyer for Solen.
 Skjoldene var buled, Pansersærken smidt;